

STUDENTEN WEEKBLAD

9^e Jaargang.
No. 23.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.
REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, R. A. D. CORT VAN DER
LINDEN, G. P. NIJHOFF, F. A. VENING MEINESZ.

Vrijdag
22 Maart '07.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER • DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 3.

FEESTNUMMER.

Delftsch Studentencorps,
22 MAART,
1848—1907.

Redactie en Uitgever
Studenten-Weekblad.

m.g.

R E D E

uitgesproken door den

President van den Senaat van het Delftsch Studentencorps,
den Heer C. J. VAN DUSSELDORP,

bij gelegenheid van den

NEGEN-EN-VIJFTIGSTEN DIËS NATALIS,

op Vrijdag 22 Maart 1907.

Mijne Heeren,
Senatoren, Honorair-Senatoren!
Mijne Heeren,
Leden van het Delftsch Studentencorps!

Wanneer we op den laatsten dag van een afgeloopen jaar te zamen vereend zijn in een ruimen kring van vrienden en familieleden, dan moeten we ons op dat uur vervuld gevoelen van een gevoel van ernst, dat ons doet terugdenken aan het verleden, ons een blik doet slaan ver terug naar lang vervlogen tijden, onze daden overpeinzend, onze handelingen toetsend aan het geweten.

Zoo heeft ook nu weer het laatste uur geslagen, een jaar is gevoegd bij de lange reeks, die gezamenlijk den hoogen ouderdom van ons Corps uitmaken, een jaar vol belangwekkende gebeurtenissen, een jaar, dat er toe heeft bijgedragen ons Corps hechter te doen staan, zijn grondvesten te sterken.

Van avond, meer dan ooit, kunnen we beseffen wat het Corps ons biedt, voelend hoe mooi het is, allen te zamen te vormen één machtig Corps, allen deel uit te maken van éénzelfde corporatie, allen strevend naar éénzelfde doel. Beziel met deze gevoelens, acht ik het oogenblik daar, met U een blik te slaan op het afgeloopen tijdvak en na te gaan wat het ons gebracht heeft, welke wijze lessen er uit te trekken zijn, waar wij gefaald hebben, of waar ons werken met succes werd bekroond.

Ik verzoek U dus, mij te willen volgen op den weg door het Corps bewandeld; geenzins kan en mag het in mijne bedoeling liggen, U hierbij te geven een dorre opsomming van feiten, en droog chronologisch overzicht van het geheel; hiertoe staat U de kalender van den Almanak ten dienste, maar ik stel mij voor slechts die gebeurtenissen te behandelen, die van invloed waren op ons Corpsleven, slechts dan een feit te memoreeren, wanneer het zijn waarde had voor onze geschiedenis.

Leed doet het mij, mijn schets te moeten aanvangen met het vermelden van een droeve gebeurtenis, die ons Corps de eerste week na zijn Diës-feest in diepen rouw dompelde. Het was den 30sten Maart, dat wij 'smorgens van de Sociëteit de droefenis-voorspellende wimpels zagen wapperen, ons van verre verkondend, dat de dood wederom een jeugdig offer had geëischt: G. J. Kapteyn, hij was niet meer.

Weinig bekend, slechts door hoogst enkelen naar rechte waarde geschat, is hij van ons heengegaan.

Hij ruste in vrede!

* * *

De eerste weken van het pas verlopen jaar waren weken van spanning, hoop en verwachting; spanning een gevolg van het lang uitblijven der gewenschte inlichtingen omtrent

de examens, hoop en verwachting op goede resultaten door de Centrale Commissie mogelijk te behalen.

De pas geboren commissie met den President van het Corps aan den spits, deed in dezen tijd haar eerste stappen in de goede richting, schreden die langzamerhand zouden leiden naar het gestelde doel: de verbetering der studie-aangelegenheden in den ruimsten zin des woords.

Velen betwijfelden of de resultaten bevredigend zouden zijn, zagen er slechts in een hernieuwde Commissie voor de Studiebelegingen, die gedoemd was tot eenzelfde bestaan en lijdingsperiode als hare voorgangers, en hoewel anderen hooger idealen koesterden, gegrond op de levendige belangstelling op dat punt, en op de keuze der leden, en de President van den Senaat op de Corpsvergadering meedeelde dat zijn verwachtingen hoog gespannen waren, vermoedde toch niemand een zoo groot succes, een zoo volkomen slagen als een half jaar later deze nieuwe formatie mocht blijken te zijn.

Het goed doorwerkt Rapport, een lijvig boekdeel van circa 180 bladzijden, waarin kort en glashelder werden uiteengezet de grieven en wenschen door de Corpsleden zoo sterk gevoeld, is één meesterwerk in zijn soort, en zal een eerste plaats blijven innemen te midden van onze Studentwerken, terwijl de datum van verschijning met gulden letters in onze annalen zal worden geboekstaafd, om het nageslacht er aan te herinneren tot welk een grootsch werk het Corps hier wederom het initiatief nam, zijn kracht en prestige leende. Geen wonder dat een dergelijk werk bij de meeste hoogleeraren, en ook bij velen buiten Delft een goed onthaal vond, en dat van ontelbare zijden mondeling en schriftelijk, sympathie er mee werd betuigd.

Onder die sympathie-betuigingen is er een zoo mooi gevoeld en oprecht uitgesproken dat ik ze U thans wil vertolken. Het is een boodschap door den President van Curatoren mij ter overbrenging aan den Voorzitter der Centrale Commissie opgedragen. Zijne Excellentie zeide onder meer:

„Mijne Heeren, wanneer wij op onzen leeftijd en met onze levenservaring een dergelijk werk geleverd hadden, dan zouden wij er met voldoening op terugzien.”

Wanneer een vorig jaar, de President van den Senaat in zijn overzicht van het verscheiden jaar kwam aan de laatste dagen van September, dan voelde een ieder, dat er gingen komen enkele woorden tot diegenen in ons midden, welke in deze dagen ons Corps binnentraden, woorden van aanmoediging en aansporing tot meerdere en verhoogde prestaties, tot levendiger belangstelling in ons Corps. Veelal waren de termen wat kras getroffen, de toekomst wat erg duister geschilderd, en een ieder voelde, dat de toestand niet zóó hopeloos was als werd voorgesteld, dat het Eerste Jaar niet zóó sterk te kort schoot in zijn verplichtingen tegenover het Corps.

Ik wilde, dat het nu ook zoo ware, ik wilde dat ik bij mijzelf de overtuiging had, dat er iets beters uit die massa zou opgroeien als een verzameling individuen voor het Corps van onnut door hun laksheid, voor zichzelf van nadeel door

hun samengehok in clubjes en op kamers. Zoo nu en dan zich hier vertoonend, haasten ze zich, zich aan het oog van ouderen te onttrekken door met bedeesden blik en angstig gejaagden gang achter het al-verbergend groene gordijn te sluipen, vergetend dat de Sociëteit Phoenix er staat om onder hare vleugelen de Corpsleden te verzamelen en tot elkaar te brengen, vergetend dat van één avond doorgebracht met ouderen, vaak meer geleerd kan worden, dan van maanden onder elkaar den tijd te verlummelen.

De Diës voor velen een laatste feest voór het examen, kan voor het Eerste Jaar een dag van beteekenis worden. Het Eerste Jaar toch zal morgen zich van den zwaren taak te kwijten hebben, den Diësdag op te luisteren met de voortbrengselen van hun geest. Ik wil hopen, dat zij zullen aangrijpen de gelegenheid hun door dit feest geboden, om eindelijk wakker geschud uit hunnen winterslaap, de hand aan den ploeg te slaan, zich nog intijds te hoeden voor het gevaar in September zonder ervaring, zonder kennis van den toestand tegenover den groen te staan!

Reeds was de groote vacantie voor velen ingetreden, reeds waren de collegebanken ontruimd, toen er een feest werd gevierd ver buiten Delft, maar toch door iemand, die eenmaal in zoo nauwe betrekking tot ons Corps stond, waaraan wij allen zooveel te danken hebben. De heer Van Diesen, eenigovergeblevene van het zes-tal, dat in het voorjaar van '48 den stoot gaf tot de oprichting van ons Corps, vierde den 8en Mei zijn tachtigsten verjaardag. Hoewel de jubilaris, met het oog op zijn hoogen ouderdom, dien dag niet feestelijk wenschte te herdenken, meende de Senaat zijne persoonlijke hulde niet te mogen achterwege laten, waar het een persoon betrof aan wien het Corps zoo ontzaglijk veel verschuldigd was.

Aan de lange rij van officieele feesten, van avonden met groene tafels, werd ditmaal één toegevoegd. Het was het feest gevierd ter eere van den jaardag der Technische Hoogeschool, welke gebeurtenis ditmaal een zeer bijzonder cachet droeg, door de uitreiking van de waardigheid van Doctor Honoris Causa in de Technische Wetenschappen aan de zes personen die daarvoor het eerst in aanmerking kwamen. Aangenaam trof het ons onder de in het najaar verleende Eere-Doctoraten den naam van den heer Van Diesen aan te treffen; het vervulde ons met een gevoel van trots, dat deze groote eer een oprichter van ons Corps ten deel viel.

De Senaat meende deze gelegenheid te moeten aangrijpen, den band tusschen studeerenden en hoogeschool hechter aan te halen, door zich naar de dinerzaal der feestvierenden te begeven en daar een opwekkend woord tot de aanzittenden te richten, hen uitnoodigend de gezelligheid naar de „Phoenix” te verplaatsen. Velen gaven hieraan gehoor, een vijftigtal vergezelden ons naar hier, en het mag wel als een bijzonderheid worden aangestipt, dat onder die allen, zich twee der nieuwbenoemde Eere-Doctoren bevonden.

Zoo had ook deze dag voor het Corps zijn waarde, bevestigend de goede verstandhouding tusschen professoren en studenten, menig hoogleeraar nader brengend tot ons Corps. Moge zulk een luisterrijke Diës nog vele malen terugkeeren, den band versterkend door dit feest gelegd.

* * *

Terwijl vroeger een ieder die in Delft studeerde met trots kon bogen op zijn vereenigingen, verkeerden we nu in een periode van verzwakking, een tijd van inzinking, één van de gevaarlijkste voorteekenen van achteruitgang en verval, een tijd die juist nu, dat er zulke belangrijke tijden komen, verre van ons behoorde te zijn. Slechts enkele onzer vereenigingen maken een bloeitijd door, anderen, hoewel veel presteerende, gaan gebukt onder den grooten druk van schulden, een gevolg van slecht beheer in vroeger tijden,

weer anderen, en we zien dit aantal met leede oogen in omvang toenemen, verzinken geleidelijk in 't niet, moeten hun zoolang gehouden eerste plaats voor zustervereenigingen ontruimen.

Waarom die inzinking, die verslapping van het eertijds onoverwinnelijk Delft te wijten? Komen er dan niet meer jaarlijks nieuwe frissche krachten in ons midden, is het de weinige belangstelling der Eerste Jaars, of is het te wijten aan het feit, dat de besturen niet meer populair zijn, niet meer bestaan uit menschen die een eersten rol spelen?

En dat zooiets juist nu, in dezen tijd moest komen, in het jaar voorafgaande aan het groote feest, het XIIIe Lustrum van het D. S. C. Wat zou het niet schitterend zijn, wanneer in die dagen Laga de Varsity wederom won, en al onze vereenigingen een tijd van grooten bloei doormaakten; van den naam en het prestige van de vereenigingen toch, hangt ook de kracht van het Corps af, en een Corps dat Lustrum viert moet, wil dat feest aan den eisch voldoen werkelijk schoon te zijn, in een bloeitijdvak dien datum kunnen kiezen, in een tijd dat zijn kroeg befaamd, zijn uitvoeringen geroemd, zijn sportvereenigingen geducht zijn.

Dan komt men hier en staat verbaasd over den luister der feesten, over den kracht en energie der feestvierenden en een ieder zal onze oude stad verlaten met het heerlijk voldaan gevoel een feest te hebben gevierd, dat niet frisscher, gezonder en ongedwongener had kunnen zijn.

Daartoe is noodig, dat een ieder reeds nu het zijne er toe bijdrage aan den huidige toestand een einde te maken, de symptomen van achteruitgang doen verdwijnen en daarvoor in de plaats te geven een hernieuwd, frisch opbruisend gezelligheidsleven; dat er kome een Maskerade-commissie, gekozen uit verschillende jaren, geschikt om een plan degelijk te doorwerken en goed voor te bereiden, en die naast het enthousiasme en de kracht voor het Lustrum te kunnen werken, een geschiktheid tot samenwerking en een geachtheid bij hun jaar bezitten, opdat velen uwer zich geneigd zullen vinden met hen samen te rade te gaan, wanneer gij plannen hebt voor een Maskerade, van hen inlichtingen in te winnen, of hen op uw beurt met uwe ideeën en inzichten te steunen.

Dat velen uwer mogen beseffen, dat een Maskerade als zijnde een uiting van het Corps, gevierd moet worden door alle Corpsleden en dat, wil een Maskerade werkelijk geslaagd heeten, tot op den laatsten man de anonymus moet vervangen worden door den student.

Dat dan in September een ieder zich op voorbeeldelooze wijze kwijte van zijn zware taak tegenover den groen, dat wij er in mogen slagen den onwetenden burgerscholar te vervormen tot een mensch, die met recht aanspraak kan maken op den naam student, tot een lid onzer corporatie waardig.

Dan zal het einddoel bereikt worden: Een Maskerade uitsluitend gevormd door Corpsleden, gehouden in een bloeitijd van Corpsen Vereenigingen, ons gevend een week van ongedwongen uitbundige feestvreugde!

Maar genoeg, niet langer wil ik uw geduld op den proef stellen, teveel reeds vergde ik van uw aandacht, te lang hield ik U terug uit het feestgejoel.

Keert thans terug tot de stemming van zooveen, viert thans feest, niet denkend aan zorgen, voor éénmaal de examennachtmerrie van U schuddend, om U met volle kracht te werpen in het feestgewoel U mee te laten slapen door de zucht naar vrije ongedwongen feestvreugde, opdat de Diës-dag op waardige wijze worde ingezet.

Juicht en drinkt tot laat in den nacht opdat morgen vroeg de eerste stralen der opgaande zon hier zullen vinden een volle zaal, een jolige ongekende feestvreugde.

Juicht en drinkt, doch laat den eersten juichkreet, den eersten dronk den voorspoed van Uw Corps gewijd zijn!